

Oglasilo Prekmurških Slovincov.
Cena na leto 20 K, če jih več
vkup hodi na eden naslov, če
samo edne 30 K. Urednik i izda-
jalatelj Klekl Jožef vp. pieb. Čren-
sovcu Prekmurje.

NOVINE

Rokopisi se pošiljajo na g. ured-
nika naslov i se ne povrneje.
Oglasi (inserati) se sprejmejo v
g. Balkanji Ernesta tiskarni v D.
Lendavi. Cena za eden kvadratni
centimeter 1-50 fil. za ednok, za
večkrat popust.

Naročijo se Novine jedlno pri „Opravištvu Novin v Črensovcih, Prekmurje“.
Samo na té naslov se sme postati tudi naročnina.

Najbolše dete.

To noč se je rodilo. Jezušek njemi imé. Štiri jezero let je je svet čakao. Prišlo je i prineslo je mir vsem, „ki so dobre volje“. Matl tak dobroga detete ešče ne rodila, zemlja ne nosila. Lagojine včiniti ne je moglo. Pa li, komaj se rodi, se išče na smrt. *Krivica Pravico preganja*. I to dete je ešče dnes tisto, kak je pred dve jezera leti bilo: najbolše je i žele pa deli mir vsem dobrim ljudem. Kak si je te zebralo siromaško mater po stani a najbogatejšo v dšiši, za čuvara mesto Oče nebeskoga pa samo poštenost siromaškoga moškoga: Dev. Marijo i sv. Jožefa, tak dela i dnesden. Poštenost i siromaštvo je tisti dom, gde se najrajzdržava. Zato ne vere tam, gde ne cvete pravičnost i ravno zato so najbolš verne družine tudi najbolš smilene do sirot i zato je najti največ vere med siromaki. — Pa kak te, tak tudi zdaj, vsaki ne prime toga Deteta. Vrata tak srčna kak hižna se zapirajo pred njim če hodi okoli ali v podobi sirote ali pravice. Njegova pravica se zatirava i preganja v šoli, v družbi, v familiji, v politiki, v javnom življenji. I tak bo vsikdar. Kak dugo mo svetili sveto noč i sveti den božiča, mo se spominali vseli tudi Herodešov. Tei ne prejdejo. A razvesélimo se: *premagati Herodešje neso mogli i tudi ne bodo mogli toga Deteta pravice*. Jezušek je najbolši i tudi najmočnejši.

Uprava kde si?

G. Urednik, ste me prosili, da bi Vam kaj pisao vu Novine od razmerah vu Prekmurji.

Včinim, nego poleg moje metode. Jas sam toga mišljenja, da vsako drápanje, razdiranje i tajenje samo našim sovražnikom pomaga, to je spirituz negationis. Samo taj, rúši; kak bi pa dobro bilo, to nam ne pove. Ne sklada vkup, ne veže vkup moči na eden cil. Pa bi tak moglo biti i naše politično gibanje. To je synthesis, vkup skladanje, vkup vezanje moči.

Čtem magjarske časopise. Tam se ne tožijo dosta, ne odkrivajo rane. Kaj vala? Po celom sveti je tak. Iz lübeznosti do domovine je dostakrat dobro tiho biti i rane zakrivati.

Ne ščem jas praviti „da bi naše zadeve, naše nevole ne pred javnost nesli, nego samo te, či vidimo, da kaj dosegnemo. Či mo se mi vsikdar nevolivali, či mo ešče mi netili nezadovoljnost, nasprotno dosegnemo, madjaroni si bodo vu roke smeali. Kda so se oni brigali za slovenski katekizmuš?!) Na zdaj vu najnoviših časah so denok za njega kričali. Za občinske volitve, za autonomijo kričajo, našemi siromaki pavri znovič za šinjek ščeje sestl,

Naš siromak človek samo od dneva do dneva žive, politizira i vidi. Kda je po revoluciji leta 1919. Obal prišo i prineso ništerne paklece dohana i malo petrola, vsi so njega hvalili, samo v Beltincih je čuo odgovor, da se za dohan i petrol ne damo odati. Zdaj kda je na Madjarskom dohan za pipo ne celo tri koron pri nas je tri koron, Vogrsko je znovič blagoslovljena zemlja, da je tam dohan falejši. Nego kda je letos v jesen na Vogrskom jajce samo 5 koron koštalo, pri nas pa celo 10—12 koron i ništerni celo leto vkup spravlene belice zdaj odo i več dobo, kak za edno kravo. S tem je tiho svet. To tak more biti. Dokeč de lüdstvo na granici samo prek dohana, soli, jajec premišljavalo i politiziralo, dokeč de svet samo šverco, tečas jaz vse guče od nezadovoljnosti ne vmem preveč na srce. Posebno pa od takših lüdi, ki od jugoslovanske države jezerke pñimajo vu roke pa so poleg toga največši hujskači.²⁾ Naša oblast bi mogla večkrat revidirati vse podpore i penzije i hujskačom vkraj vzeti.³⁾ Nego te čas, ka se državnik i politiki tam od zgoraj korijo, jeli centralizem ostane

ali bi boljša bila autonomija, dokeč si tam od zgoraj glavo terejo od revizije ustave, — mi uprave celo ne imamo. Mamo glavarstvo vu Murškoj Seboti. Nego kde so roke, štere bi vu vsako ves segnole i lüdstvo vodile? Tajnike že mamo poldrügi mesec, nego njihov delokrog ne določen: ne majo dela. Pa kelko dela bi bilo? Pa ešče to tudi ne zamerim. Naša uprava je ešče včerašnja, čüde ne moremo od nje želeti.

Vogrsko i Austrija že jezero let mata upravo, ve je tu železna. Tam je slednji cestar prepojeni s mišljenjom i čütenjom do države. Naj se posküsi tam štoj proti državi gučati!

Hujskači, že dve leti rovate. Stopte že ednok nazaj, püstitite nas delati. Vam je samo dober „kčeft“, gda vsikdar od Magjarov gučite. Žgodilo se je, da so na gospedskom bore odavali, na vsakši bor zapisali ime onoga, ki je küpo. Drügi den je cela ves gučala, da je nikak prek meje prišo z Vograkoga iñsi je imena zapiso. Lüdstvo se je zbojalo, hujskači so pa dale bore küpüvali. Hujskači si na toj strani dobre zveze gojijo, na on stran pa je tak z dvema rokama primejo. Noč i den semtam hodijo i vu bojazni držijo celo krajino. Zato pa mi zavedni Slovenci kričimo za upravo.

1) Če z pravim nakanenjom želejo to, ar spoznajo ka so pile blodili, je mi iz srca radi sprimemo. Pozab mo, ka je pile bilo, samo odkritončnost želemo na hasek domovine. 2) Če so demokrati, njim je vsaki greh odpüščen i se smejo bogatiti. Za to se ne pita, ka majo v srci i če so domovini i lüdstvu na kvar. Žalostno ali tak je. — Vr.

Spomenica našega

g. poslanca, štero so meseca oktobra vložili v Beogradu radi na ministerski svet.

6.

Ker je prepoved samo slovenskega katoliškega katekizma in to iz zgoraj navedenih razlogov popolnoma neutemeljena, je razburljivost prekmurskega prebivalstva razumljiva.

Razlogi prepovedi niso samo smešni, ampak tudi neresni. Katekizem je bil namreč izdan na Madjarskem še pred zasedbo Prekmurja v tistem času, ko so bile izdane tudi druge šolske knjige srbske, slovenske in hrvaške na Madjarskem oz. v Austriji, ki so pa še sedaj v rabi na naših jugoslovenskih šolah. Da se v katekizmu čita o Sv. Štefanu, da je patron madjarske države in da je njegov dan praznik, ne more biti vzrok prepovedi, ker je a) to svetovno znano zgodovinsko dejstvo,

b) ker je cel odstavek pod (x) to je v opombi, katera nikdar ne tvori učnega predmeta;

c) ker ravno v inkriminiranem odstavku zadnja dva stavka govorita tudi o naših apostolih Sv. Cirilu in Metodu;

d) ker se gornji stavek zdaj kot tak niti ne sme predavati, ker je sama sveta Stolica ta praznik črtala celo na Madjarskem iz imenika obligatnih praznikov;

e) ker je rodovina Sv. Stefana v tesni krvni zvezi z našimi slovanskimi pradedi;

f) ker se do sedaj nobenemu prekmurskemu katehetu ni moglo dokazati, da bi bil podučeval v protidržavnem zmislu in končno g) ker bi se morala, če bi se sprejel razlog višjega šolskega sveta, podreti tudi zagrebška katedrala, oltar v Varaždinu, prekiniti cela zagrebška nadškofija itd., ker je v zvezi z madjarskimi svetniki. Pa še več! Potem tudi ne bi smeli sprejeti z Madjarske nam pripadajočega železniškega ali ladijskega parka kot vojno odškodnino iz stališča, da je madjarskega izvora.

Kak obhajajo božič v misijonskoj pokrajini. (Sporočila misijonar Fr. Walowski).

Naši Indijanci so pri zadnjem božičnem svétki pokazali jako veliko gorečnost. Od delež so prišli ti divjaki — v slabom vremeni — k našoj

misijonskoj postaji, da bi se tu poklonili božjemu Detetu. Že devetdnevna pobožnost pred svétkom je bila možno obiskana in Indijanci so radi prijemali svestva i obiskavali cerkev. Na svétek je prišlo vseh vkup do 1000. Bilo je kak pa dosta dela. Trije misijonarji so na večer pred svetkom bili celi čas v spovedarnici. Samostanske sestre so pa kinčile cerkev. Tudi indijanski poglavarje so spunjali svoje dužnosti. Navajali so svoje ljudi k spovedi i so pazili, da ne prišlo do kakših nemirov, ar bi se to lahko zgodilo pri tak velkoj množini ljudi.

Približala se je med tem Svéta noč. Velka tišina pa mir je vladao do pounoči. „Te se je oglaso zvon, šteri je zvao vernike k božjoj službi. Zdjaj se je obudilo življenje med Indijanci. Vse se je paščilo k cerkvi. Ki šče je ne šteo doma na ležišči ostanoti. Vsi so bili že zbrani pred cerkvijov cerkev je pa ešče zaprta bila. Tu je bila banda, svetili so z bakljami i

Vsem naročnikom želemo blažene božične svetke! Maloga Jezušeka blagoslov bodi z celov vašov hižov! Naši vrli širitelje pa dobijo še poseben blagoslov z svetov mešov, štera de se služila na svéti den za njé. Srčna hvala za njihove velike trüde. Naročniki Novin po teh trüdah lepo rastejo. Za k leti je več naročnikov kak je letos bilo že doz-daj: v Soboti, Tropovcih, pri Sv. Jeleni, na Melincih i G. Bistrici, v Bratoncih, Renkovcih, Törnišči, Adrijancih (41 več), v Nedelici (24 več), Brezovici, M. Polani, Berkovcih, Selišči (Štaj.) pri Sv. Martini (Medjim.) Križovcih, Šulincih, Kūštanovcih. Od največih mest ešče ne prišlo poročilo. Le naprej! V vsakoj vési more biti več kršćanskih listov! Na delo vsaki, ki ljübi düšo i Boga!

Dva božičniva večéra.

Vüni je pa muvo veter in je s celov močjov vejao padajoči sneg v okna; šteri je vedno gostejše kapao; pravo snežni vihér je büo.

— Što denok more biti on, ki v tom nesmileom v vremeni hodi zdaj, ve bi človek niti psa ne püsto vö, v takšem časi — je pravo Tratnica idoč dveri odpirat.

V cotavi gvant zasükani, ves snežnati dregeteči dečak je stao pred njim.

Obraz je že meo plavi od zime, roké trde, in vsaka kotriga je trepetala v njem.

Samo hodi notri, moje dete, inači zmrzmeš v toj zimí.

Bojazljivo s tihimi stopajami je stopo dečak v hišo, pa se je potégno v eden kot.

V zvoščenom kranščaki je nekaj rovaio in se je ne vüpaio z mesta genoti, samo je glédao v svetlobi sveč plavajoče božično drevo, kakše še je on nigdar ne vido.

— Hodi bliže k péči, pa se segrevli, ve si že skoro de čont zmrzno — je pravila k njemo s prijaznim glasom Tratnica ga pogladivša po mrzлом ordéčem lici.

Dečak se je pobatrivao in se je bliže k péči potégno. Tratnica je k njemi šo in ga je pitao:

— Kak se zoveš, moj sinek?
— Kovač Aleksander sam — bio je ponizen odgovor.

— Gde stanüjejo tvoji stariši?
— Stariši so mi mrli, — je odgovoro dečak in globoko vzdihno.

— In zdaj pri kom si, gde je tvoje stanüvanje?

— Pri brati sam, vüni stanüjemo v zvünešnjem varaši.

— Zakaj si pa ne doma ostao, v tom mrzлом vremeni?

— Ot me je poslao, da bi od hiže u hiže hodo spevat božične pesmi in tak nešterne filere prislüžo.

— Lačen si že, jeli ka? Si jo kaj dnes?

— Opoldné sam jo malo krüha, in od tisti máe nikaj.

— Samo krüh, — je šepetao Lacek ki je pazljivo poslúšao oče in Aleksandrovo pogovarjanje in je s pomilüvanjom glédao siromačeka vküpspadnjeni obraz.

— No zdaj boš znami večérjao, de dobro tak? V Aleksandrom oče se je zblisnola radost, blaženo je poglejüvao na stol, na šterom se je že kadila friška postna hrana.

Prle kak so seli k večerji so skupno opravila stolno molitev. Tudi Aleksander je ž njimi molo, pa iz rca. Hvalo je dao malomi Jezušeki, pa je sem ravnaio njegove stopaje.

Med večerjov je mala Martika skoro nikaj ne jela, samo je premišlavalala in gléдалa s svojimi modrimi očmi Aleksandra, ki je pohablavo jo.

Na slednje pregovori na njega: Jeli, ka te je Jezušek sem poslao?

— Na mesto Aleksandra je Tratnica odgovorila na pitanje male deklice:

— Ja, Jezušek ga je poslao sem, in kaj Aleksandri damo, tisto Jezušeki damo, ar če siromaki damo, je teliko, kak če bi Njemi dali, tak je pravo Jezušek.

— Teda dam Aleksandri pozlačeni oreh, erdeče jaboko pa cukér, jeli mamika slobodno?

— Jaz njemi pa igračo dam, — pravo je Lacek — če vi papika in mamika dovolite!

Kabi ne! Dobi Aleksander, iz vsega, ka je prineso Jezušek, sta odgovorila oča in mati.

— Povej nam Aleksander ali hodiš ti v šolo? Se rad včiš?

— Jako se rad včim! Vsigdar sam znao svojo nalogo v šoli.

— V šteri razréd hodiš?

— V šrti razred!

Včiti! O kak bi se rad še dosa — vnogo dosta včio!

Obraz se njemi je vužgao od radosti, vesélo ga bilo viditi kak ga prevzema goréča žela do včenja.

školska domača deca je bila v lepom redi gorpostavljena. Veliki red je vladal i v tišini se je dūlo samo zapovedavanje poglavarov.

Da mine frtao vōre, pā zasvoni. Dveri na cerkvi se odprejo, banda začne igrati, na stotine strelav začne pokati i vnožina Indijancov stoplja v cerkev, štera je bila razsvetljena kak po dnevi. Slavnost je dugo trpela, vse se je vršilo kak najbolje slavnostno, bile sta dve predgi edna v Angleskom, edna pa v indijanskom jeziku. Ginljivo je bilo to gledati i nešternomi belomi bi stopile skuzé v oči, da bi vido s kakšov pobožnostjov je pristopilo do 600 divjakov k svetomi prečiščavanji.

Ob 9. vōri predpoldnom je bila velka meša. Tūdi k toj meši, k večernicam in predgi so prišli vsi Indijanci.

Po dnevi so prihajali na moje stanovanje, kde sam meo male jasilice, betlehemske štalice pa betlehemske okolice s pastirei gorpostavljeno. Kak so se vsemi čudivali, čiravno je bilo vse jako priprosto vkup napravljeno! Spitavali so me edno, drugo in jas sam jim rad odgovarjao na pitanja. „Gde pa majo pastirci poglavare,“ me je pitao eden. Pokazao sam na ednoga pastirca „Viš, to je poglavar.“ Pa je bio zadovolen.

Kda v starom kraji začne mirati lepo versko življenje, se pa na dru-

gim kraji tem lepše razvija. Mamo kakpa dosta trūda ali za Jezusa, šteri nas je tak ljūbo, ka je že kak dete trpo za nas, z ljūbeznostjov vse to prenašamo, — samo da bi kak največ dūš mogli za njega pridobiti.

Kak gospodariš? Jako slabo, če kļipuješ reči, štere ti škodijo, tistih pa ne, štere so ti potrebne. Nepotrebno ti je tisto pilo, štero te v grabo vrže, te skobaca po blati, ti obleko raztrga. Potreben ti je pa tisti list, šteri te vodi po pravoy poti za nebesko i zemelsko srečo. Novine so té list. Je maš? Če ne, slabo gospodariš, ar potrebne škéri nemaš, z šterov bi sovražnike svojega stana premagao. V novom leti do Novine vekše i koštale v toj strašnoj dragoči li samo 40 K. Če jih nemaš, ségni po njih!

Glasi.

Ki bi z porcijov (dačov) zaostali na to leto, se opominajo, da té zadnji tjeden jo plačajo, ar se po novem leti začne ostro notritérjanje ka de z velikimi stroški zdrūženo.

Za sedem sirot se plačali Novine N. N. i Klemenčić Anton gospodje z Beltinec, Žalig Anton, sluga invalid z Črensovec.

— Oblečite Aleksandra v novo obleko, — je pravo Tratnica svojoj ženi, naj se tūdi on veseli na té svēti večér.

Aleksander je za par minut gotov bio. Nova obleka je tak stala na njem, kak da bi jo zlejali na njega.

— Jeli draga mamika, Aleksander vsikdar tū ostane pri nas, — pitao je s prosečnim glasom Lacek.

— Ja vsikdar tū ostane — vajni brat bo od denējnega dnēva naprej.

— Najni brat — sta skričala Lacek in Martika, in sta obimnola Aleksandra.

In Aleksander je zaistino tam ostao . . .

* * *

Friško so tekla leta. Dugi petnajset let je z vsem svojim veseljom in žalostjov za večne preminole v nezmereno morja malivosti.

Tratnicini so petnajsetokrat svetili božični večér. Med petnajstimi letami se je velko nikaj ne spremenilo pri njih. Samo med darnimi vlasami Tratnica Dragotina se je prikazao nešteri srebrno beli vlas. In tak da bi té dugi čas dve grdivi brazdi zorao na obraz njemi.

Kaj pa mala Martika? Z lepe male deklice je postanola velika resna deklina.

Šestnajsetokrat svetijo Tratnicini božični svēti večér. Pali tak marzlo in

vihérno je vreme. V péči vesélo muvi ogen, v hiži tam pali stoji božično drevo. Samo z brbrave, cartave male Martike je postanola velika imenitna deklina, na štere vedno bledom kci se zdaj deviška zarja smeje.

Pri klaviri sedi in zamišleno igra. Fini prsti njoj vdilen letijo po beli tipkaj z slonove kosti in žnjimi imenitne glase narata vō iz vnogovrstni strūn klavira.

Na pol glasno in milo se njoj razleva iz vūst pšem: „Tiha noč, blažena noč . . .“

Na slednje hejja, roka se njoj dolipoškali iz tipk. Dūša njoj zamuknola.

Ednok se samo otprējo dveri po tihoma in ne opažno stopita notri dva mladenca.

Eden je črnkasti, ponosen i visokoga zrasta mladenec. H kavalerskomi teli se elegantni monder gladi. V zdravniškoj časti je, on, ki je pred petnajsetimi letami kak zmrazavoče dete, bojzljivo stopo prek praga te hiže.

Drugoga mladenca bodočnost je zmožna, pa itak penizna, kakša že more biti ednoga Božega namestnika. Lepo razvito telo edna prosta reverenda pokrivilo.

Zdravnik dūš je on, Aleksander telovni, Ladislav pa dūševni.

Oba pozvanje je lepo, ali Ladislavove je dosta bel zvišeno kak Aleksandro ar je tūdi dūša bole z višena in več vredna kak telo.

Na premijo je bilo prignanih konjov 1 1921 v Lendavi 118, premij je dobilo 50, diplomu 2, priznanie 5, penez je razdeljeno 8920 k. — V Soboto je bilo prignanih 79, premijo dobilo 40, diplomu 5, priznanico 8, penez razdeljenih 6900 K.

Slabe, potiverske, nesramne knige žgejo nemški dijaki. 15. dec. so zežgalo 40 jezera knjig. Le vse v ogenj!

„Domagoj“ društvo hrvackih kršćansko mislećih visikošolcov je zdaj obhajalo 15 lētnico svojega obstanka. Dosta dobrih kršćanski možov nam je dalo to društvo, ki še živejo i ki so že pokojni. Pokojniva sta dr. Rogulja i dr. Eeckert, izvrstna katolićanskiva moža nesamo v reči nego tūdi v djanji, v življenji. Veseli nas, ka tūdi Prekmurca najdemo že v toj družbi, visokošolca g. Bašša Ignaca z Bogojine.

Na Trezinje je nekak pozabo precu dobro marelo v Soboti na senji na plāci v ednom šatori, gde se je platno odavalo. Što jo je zgūbo, nej se zglati pri uredništvu „Novin“ zgūbljena je pred poldnom okoli 11 vōre pred Dobrajovov krčmov.

Drugi gospodinjski tečaj se začne 15. Januara v Beltincih pri šolskih sestrah. Dekle, štere bi se rade navčile vnoo hasnovitoga za gospodinjstvo, bi rade znale dobro kūhati, lepo šivati, prati i likati (peglati) naj ne zamūdijo té prilike.

Gda Marta dva mladenca zagleda, hitro kak veter skoči z mesta, in se s pozdravom pred njē pašči.

Te se otprējo dveri sosedne hiže, iz štere notri stopita Tratnica i žena.

— Bog vaj prineso, Ladislav in Aleksander — sta skričala oba nednok in sta obimnola sine.

In radost je oblēgla Tratnicino stanovanje, kama sta se dva mladenca blaženiva nazaj povrnola. Eden zato, da celo neločljivo ostane pri starišaj, posebno pa pri Marti.

Drugi pa zato, naj svedok bo blaženosti dveh dūš.

Gda je vnoгим pogovorom konec būo, gda so se malo vōdovili iz velike blaženosti je Aleksander prijao trepetajočo roko Marte, in jo je pelao pred stariše, od šterih je dovolenje in blagoslov proso za njidva rokē, štere je že njidva čista lūbézen vkup zvezala in zapečatila to vezalje . . .

Tratnica Dragotin in žena sta skuznimi očmi in trepetajoćimi rokami dala svoj blagoslov na svojo deco.

Vūsta Ladislava so pa molila: Paks Domini sit semper vobis-kum. Mir Boži naj bo vsikdar z vama.

Občinske volitve v Zagrebi so zmago prinesle v velikoj večini tistim strankam, štere so za autonomijo širšo ali vožtejšo. Liberalci so komaj šest odbornikov dobili, radikalni (Srbi) niednoga, ove stranke pa 44, med temi više imenüvani autonomisti 39 odbornikov, hrvacki blok 36, neodvisna stranka 2 i naša i poglavara. Po volitvah je Radič z drugimi poslanci vred govor držao, v šterom je opomlnao Belgrad, naj se ednok spametüje da če ne, te ne do Horvatje šli samo mimo Belgrada nego celo proti njemi.—V Belgradi pravijo zdaj, ka se z Horvati več nedo pogajali.

Dari. Na gladno rusko deco Klekl Jožef, Črensovci 100 K., sirotam Bedek Janoša v Borečo Levašič Verona, Centiba, 20 K., M. List 100 K. na dijaško kuhinjo v Soboto Klekl Jožef, Črensovci 100 K., Levašič Verona, Centiba 22 K. Na sirote + Levenjak Jožefa v Rogašavce št. 52. Vučko Martin z G. Bistrice 100 K.—Klekl Jožef 100 K., tretjired 100 K. Vsi ti dari so že odposlani. — Na sirote so ešče darüvali Dr. N. D. Lendava 400 K., N. Beltinci 40 K., Berden-Andraš kaplan D. Lendava 40 K. Te dare smo odposlali za dve naj vekšivi siroti v Križovce. Tretjired v Črensovcih je dao Trojak Mirki v Centiba 160 K. — Bogati ljudje pomagajte sirotam!

Na Števanovo dečica črensovske, törjanske, beltinske i lendavske fare prinesite svoje prihranjene krajcare v posojilnico v Črensovce. Knjižice brezplačno dobite. Šparajte, ka te več dobra znali včiniti Ježuški na veselje.

Dom i svet.

Jugoslavija. Naša stranka krepko dela v odborah v Beogradi. Na njeno prizadevanje je obečo vojni minister, ka zménša vojaštvo, če v to privoli vlada. Ne je privolila liberalna vlada v to, ka bi invalidi zvün Srbije tak veliko penzijo vlekli kak Srbijanski. Naša stranka je naimre ednakost zahtevala. Dosegnola je nadale naša stranka, da banke i druga podjetja, kak i bogataši ki majo 60 jezero dinarov dohodkov, si morajo zidati hiže i ka sirotam ne trebe plačati stanovanjskomi uredi 20% mesečno i ka trgovci nad 25% nesmejo meti dohodkov. Naša stranka se je zavzela tüdi za rezerviste, da ne bi bili kaznüvani i za novince,

da bi samo po božiči njim trbelo notri rukivati, ki so zdaj postali vojaki. Najslabejšo plačo majo v državi dühovniki (kat. i protestantski) pa demokratski poslanec dr. Žerjav ešče to šteo znižati. Zavrñoli so ga katoličanca proti krivici pravoslavni Srbi. — Davidovič ne je mogo vlade sklenoti. Zato ie prišo páli Pašič na vrsto da jo sestavi. Radikalni i demokrati so se pogodili da napravijo vlado. **Amerika.** Tä so se 13. dec. pogodile Amerika, Anglija, Francija i Japanska za mirno postopanje v Tihom morji, gde majo svoja imanja. **Albanija.** Hasan beg Prištec je punt napravavo proti vladi i jo vrgo. A vladne čete so ga hitro premagale. **Šopron.** Za Vogrsko je glasüvalo 15343, za Austrijo pa 8227 ljudi.

Kratke novice.

Rimski papa so čestitali (gratulerali) Lojd Gjorgji angleškomi ministri i De Valera irskomi zastopniki, ka sta se pogodila v ravnaciji Irske. **40 letnico** svojega obstanka je slavilo „cirilsko društvo ljubljanskih bogoslovcov“. — **Od vere je odpadnola** na Českom zadnja leta poldrügi milijon ljudi. — **Slovenski narodni dom** so fašizti talijanski vužgali v Barkovljah. — **Bujla** sta se dva poganjača na Planici. Spadnola sta v 200 met. globočino i si vse kosti zlomila. — **Slovenski püšpek** Jakob Trobec so vmrli v Ameriki. Oni so štrti slovenski püšpek v Ameriki. — **Bomba** je vržena v Bolgradi v Rumuniji na palačo sekulacije. 100 ljudi je mrtvih. — **Cena** dolara 250 K. Za 100 vogrskih damo 40 naših kron, za 100 avstrijskih pa 4.

Pošta.

Žemljich Ignac. Veščica. Mesarič Štefan. Bakovci. Kak smo vama že javili, smo oprosili g. direktora glavne carine za pomoč. I prošnja je posluhnjena. Peneze dobita nazaj. Zdaj gda to pišemo je že vse rešeno, samo g. minister financ moro še podpisati. Zato čakajte té dni rešitev. Mogoče te jo že v rokah meli, gda te to čteli. **Bac Rudolf. Püconci.** Prosilimo g. ministra za vas. Na našo prošnjo Vam je kaštiga odpüš-

čena. Odvzetih reči pa za zdaj nemogoče nazaj dobiti v penezaj, ar je zavolo malo penez v državi finančni minister zapro „dvanajstine prehrane“ iz štere kase bi se vam nekaj povrnelo. Zdaj prosimo, da se ta kasa odpré do 31. dec. t. l. Če se odpré, de mogoče nekaj dobiti ali mogla bi se ešče ednok prošnja vložiti. Zastalno vam zdaj ešče nikaj ne moremo povedati. **Zrim Veronika. M. Sobota. 301.** Odposlali vašo prošnjo. Pridejo en gospod z Ljubljane, štéri opitajo vö, štere dovce so ešče nej dobile podpero. Te se ne zamüditte zgiasiti. **Amerikancom, štirim je vzeta oblika v Medjimurji.** Smo hodili pri g. ministri i jih oprosili, naj hitro rešijo vašo stvar. **Delavcom, štéri so carine plačali za zrnje na Vogrskom zasluženoma.** Smo hodili pri g. ministri za socialno politiko i finance za vas. Ta reč ešče i zdaj ne rešena. **Delamo nato, da se v zakon spravi,** ka ne bi trbelo carine plačüvati od zasluženoga zrnja. Če te skez pride v odbori, de za vsikdar mir. **Vogrinčič. Vančaves.** Vaše prošnje smo z velikov priporočitvov prek dali v Beogradi na gen. direkcije carin. Broj nosi 81660—21/XI. 21. Če ščete da pozvedimo okoli novega leta kak stoji vaša stvar, nam morate té broj naznaniti. **Škerlak V. Moštjanci.** Kak je vaša stvar rešena? **Poredoš. Moravci.** Kak pa vaše od mašina? Dajte nam glas i numero kak smo vam naznanili. **Satezijanski zavod. Veržej.** Prosim, da sporočite g. župani to: Bili smo na min. saobračaja, tam vložili osebno protest i za odgovor dobili, da se občine pred graditvov postaje bodo zaslužale. **Imrei Gy. M. Sobota.** I na ministerstvi smo se zavzeli za vas. Gda dobimo odgovor, vam ga naznanimo. **K. Dolenci.** Bili smo na zun. ministerstvi v prošenoj zadevi. Obljübiti so nam vse. Šef kabineta ti pošlje srčne pozdrave. Se prošeno kaj zgotavlja? Pozdrav.

Razglas.

Na veleposestvu Szapary v M. Soboti, proda se petom pismene ofertne licitacije 250 komadov približno 500 m³ prvovrstnega še stoječega hrastovega porabnega lesa, kateri se izdelata po dogovoru.

Po sprejemu oferte se vložiti 10% varščina v višini celokupne vsote.

Interesenti se vabijo, da vložijo pravilno sestavljene i kolekovane ponudbe do 31. decembra 1921. opeldne pri podpisani upravi, kjer so tudi natančnejši pogoji na razpolago.

M. Soboti, dne 8. dec. 1921.

Drž. uprava veleposestva Szapari.